



Във връзка с поставено от Вас запитване, постъпило в Дирекция „ОУИ“..... с вх. №/13.01.2011г., изразяваме следното:

Дружеството се занимава с ремонтно-довършителни строителни работи. Обектите на фирмата не винаги са в С..... и дружеството има намерение да закупи лек автомобил, с който да превозва работниците до обектите, а понякога и строителни материали.

Поставен въпрос:

Има ли право дружеството на разходи за закупуване на лек автомобил, горива и резервни части?

Решението за закупуване на лек автомобил, който ще бъде използван за целите на дейността на дружеството се взема от ръководния му орган. За данъчни цели е от значение правилното счетоводно отразяване на извършената сделка по придобиването на лекия автомобил. Счетоводното отразяване изисква спазването на разпоредбите на Закона за счетоводство и приложимите счетоводни стандарти. Осчетоводяването на придобиването на дълготрайни материални активи се извършва предвид разпоредбите на СС 16 „Дълготрайни материални активи“. За данъчни цели данъчен дълготраен материален актив се определя по реда на чл. 50 от Закона за корпоративното подоходно облагане /ЗКПО/. Съгласно разпоредбата на посочената правна норма на чл. 50 от ЗКПО данъчни дълготрайни материални активи са сумите, които отговарят на изискванията за амортизируеми дълготрайни материални активи съгласно Националните стандарти за финансови отчети за малки и средни предприятия, чиято стойност е равна или превишава по-ниската стойност от:

1.стойностния праг на същественост за дълготрайния материален актив, определен в счетоводната политика на данъчно задълженото лице;

2.седемстотин лева.

Данъчните дълготрайни материални активи се завеждат в данъчния амортизационен план и при формирането на облагаемата печалба се признават данъчни амортизации на основание чл. 54, ал. 1 от ЗКПО.

Ако закупеният лек автомобил формира текущи счетоводни разходи, същите няма да са признати за данъчни цели. С техния размер ще се увеличи счетоводният финансов резултат на основание чл. 67 от корпоративния закон.

Когато лекият автомобил ще се използва за основната дейност на дружеството и разходите, които се правят за гориво и резервни части са документално доказани по смисъла на чл. 10 от ЗКПО, те са данъчно признати.

Когато с лекия автомобил се осъществява и управленска дейност документално обосноващите разходи, свързани с експлоатацията му по смисъла на § 1, т. 39 от допълнителните разпоредби /ДР/ на ЗКПО се облагат с данък върху разходите на основание разпоредбата на чл. 204, т. 3 от корпоративния закон. Данъчната основа за определяне на данъка върху разходите се определя по реда на чл. 215, ал. 2 от ЗКПО като се вземат предвид километрите изминати за управленска дейност и общо изминатите километри за дейността.

Предвид изразеното в запитването намерение дружеството да използва лекият автомобил за превоз на работници до обектите, където се извършва дейността, следва да се съобразите с изискванията на чл. 210 от материалния закон. Съгласно ал. 2 на посочената норма *социалните разходи* за транспорт на работниците и служителите и на лицата, наети по договор за управление и контрол, от местоживеенето до местоработата и обратно *се облагат* с данък върху разходите, когато *транспортът е осъществен с лек автомобил* /§ 1, т. 37 от ДР на ЗКПО/ или по допълнителни автобусни линии /§ 1, т. 38 от ДР на ЗКПО/. Определянето на разходите за транспорт на персонала като социални е в зависимост от решението на ръководството на предприятието при съобразяване с определението за социални разходи дадено с § 1, т. 34 от ДР на ЗКПО. Данъчната основа за определяне на данъка върху разходите върху начислените социални разходи, предоставени в натура, се определя по реда на чл. 212 от данъчния закон.

В зависимост от условията на сключените трудови договори с работниците /определяне място на работа/ и възможността за командироване на същите до обектите, където се извършва дейността на дружеството следва да имате предвид, че е възможно разходите за командировки да са данъчно признат разход. За да се признаят за данъчни цели счетоводните разходи за командировки следва да отговарят на изискванията за документална обосновааност на чл. 10 от ЗКПО, на разпоредбите на Кодекса на труда и Наредбата за командировките в страната.

Предвид гореизложеното за дружеството не съществува нормативно ограничение да закупи лек автомобил и да го ползва съобразно нуждите на извършваната дейност при спазване на посочените нормативни актове и техните разпоредби. При несъобразяване с изискванията на посочените нормативни актове, липса на документална обосновааност или определяне на разходите като несвързани с дейността данъчното третиране е на основание чл. 26, т. 1 или т. 2 и/или чл. 204, т. 2 или т. 3 от ЗКПО в зависимост от конкретната фактическа обстановка.